

Pernille Skippers tale ved Enhedslistens årsmøde

Taler

Pernille Skipper
Politisk leder for Enhedslisten

Dato

3. oktober 2020

Sted

–

Omstændigheder

På grund af coronakrisen foregik årsmødet digitalt.

Kære alle sammen

Så er vi endelig i gang, også selvom vi kun kan se hinanden gennem skærmene. Jeg synes, at vi står til et årsmøde, hvor vi kan være stolte af vores parti, vores arbejde og vores resultater.

Stolte af at være et parti, der får skabt konkrete forandringer, og som gør livet bedre, især for de mennesker, som andre partier glemmer. Mennesker med psykisk sygdom. Mennesker på overførselsindkomst uden opsparing eller feriepenge. Lejere. Mennesker med handicap. Unge, der står uden praktikplads.

Og vi kæmper i de her dage i forhandlingerne om tidligere tilbagetrækning også for at slå den første sprække i det velfærdsforlig, der betyder, at pensionsalderen ellers vil stige og stige og stige, så langt øjet rækker.

For 68 ER mere end nok.

Men vi står også på et årsmøde, hvor vi skal ruste os til et krævende efterår. Med potentielt store konflikter.

For hvis vi vil, så kan vi som samfund komme igennem coronakrisen, den økonomiske krise og klimakrisen på en måde, hvor almindelige menneskers liv rent faktisk bliver bedre.

Men det kræver, at vi bekæmper uligheden hele vejen igennem. Derfor kræver

det i hvert fald ét parti med klasseperspektiv i forhandlingslokalet. Et vedholdende parti. Et parti, som kæmper sammen med bevægelserne. Et parti, der ikke bare hopper, når de gamle magtpartier siger spring.

Der er i den kommende tid virkelig brug for ikke bare et hvilket som helst venstrefløjsparti, men lige præcis Enhedslisten.

***

Coronakrisen har ramt os alle sammen på den ene eller den anden måde. Vi sidder nu hver for sig bag skærmene. For nogen er det ikke kun til årsmøder. Mange mennesker i risikogruppen lever stadig et isoleret liv. Det er hårdt.

Tusindvis har også mistet deres arbejde. Bagagemedarbejderne i lufthavnen. Rengøringsfolk. Tjenere. Mange ufaglærte med lave lønninger. De har ikke en opsparing, de kan leve af, dagpengene er blevet mindre og mindre, og der er ikke bare et nyt arbejde at finde.

Men det er også dem med de laveste lønninger, der stod i forreste række i de samfundskritiske funktioner, da nærmest hele landet lukkede. Mens cheferne og mange af os andre kunne sidde hjemme og holde zoom-møder, gik sygeplejerskerne, sosu'erne, chaufførerne og kassemedarbejderne på arbejde for vores andres skyld. Dem med de mest nedslidende, lavest lønnede job stod forrest.

De fik klapsalver og tak, og det var fortjent. Men de fortjener mere. De fortjener bedre forhold, respekt og mere i løn. Det har coronakrisen mindet os om.

***

Under coronakrisen har vi også set, hvor meget der kan udrettes på kort tid, når bare den politiske vilje er til stede. På klimaområdet virker det bare ikke ligefrem, som om regeringen strutter af politisk vilje.

De siger, at vi skal udskyde de store beslutninger. Der kommer nok noget ny teknologi på magisk vis klokken fem minutter i 2030.

Men nej, Dan Jørgensen. Der kommer ingen klimaprins på den hvide hest, og

det her ender ikke lykkeligt, hvis vi ikke gør noget nu. Jo længere vi venter, jo mere drastiske tiltag skal der til. Jo dyrere bliver det. Klimaet kan ikke vente til i morgen, vi skulle have startet i går.

***

Et af Dan Jørgensens argumenter er, at vi ikke kan gøre det nødvendige for klimaet, uden at det rammer socialt skævt. Den bortforklaring er både forkert og farlig.

Der er ikke nogen modsætning mellem klimahandling og et stærkt velfærdssamfund med arbejdspladser, velstand og lighed. Tværtimod. Det er dem, der har mest, der forurener mest. Den rigeste procent af verdens befolkning står for en dobbelt så stor CO₂-udledning som hele den fattigste halvdel. Så grøn omstilling og omfordeling hænger sammen.

70 procent-målsætningen er kernen af det, vores nuværende flertal er valgt på. Det, regeringen er valgt på. Der skal leveres. Og det vil vi i Enhedslisten gå uendeligt langt for at sikre.

***

I Enhedslisten har vi en meget vigtig rolle at spille i klimakampen. Enhedslisten er nemlig det parti, der står for en både ambitiøs og socialt retfærdig klimapolitik. Her er vi i opposition til både Socialdemokraterne og De Radikale.

For Socialdemokraterne og De Radikale vil lade de største forurenere og dem, der tjener mest på at ødelægge vores klode, løbe fra regningen.

Socialdemokraterne vil gøre det ved at stille færre krav til dem, der sviner rigtig meget. De har for nyligt lovet Aalborg Portland – en af Danmarks allerstørste udledere af CO₂ – at de dybest set slipper for at gøre noget og kan blive ved med at tjene penge, uanset konsekvenserne for klimaet.

Radikale, de vil bruge pengene fra klimaafgifter til at give store selskaber milliarder tilbage i skatterabatter. Så kan alle andre, den enlige mor, den dårligt betalte lagerarbejder i provinsen ellers bare komme til lommerne.

Vi er Enhedslisten, vi lader dem ikke slippe. Vi skal stille høje krav til dem, der forurener mest. Det er de rigeste og de største CO2-udledere, der skal betale mest til den grønne omstilling. Alt andet er uambitiøst og skævt.

***

Så kære jer, der går op i klimaet med liv og sjæl og frygter for fremtiden for jer selv eller jeres børnebørn. I skal vide, at Enhedslisten altid vil stå fast på ambitioner og handling: Vi SKAL bremse klimaforandringerne.

Og jer, der har små indkomster eller bor derude, hvor man ikke bare kan hoppe på en bus hvert tiende minut, I skal vide, at der også er plads til jer i klimakampen. Til arbejdspladser og velfærd. Til mere retfærdighed.

Det er det, vi står for. En grøn omstilling, der er hurtig, ambitiøs og socialt retfærdig. Dét er Enhedslisten.

***

Men klimahandlingsplanerne bliver ikke den eneste store udfordring i det her efterår. Vi skal forhandle finanslov og sørge for flere forbedringer i velfærden. Heller ikke den opgave kan vi overlade til hverken højrefløjen eller Socialdemokraterne alene.

Da jeg i sommer så billederne af Else hænge i en lift over sin seng på plejehjemmet, mens hun igen og igen bønfuldt om at komme ned, og ingen overhovedet så hende i øjnene, kneb jeg en tåre. Det ved jeg, at mange andre også gjorde.

Men vi må ikke slippe de billeder. Det er bare toppen af isbjerget. Årtiers nedskæringer har udpint ældreplejen. Ældre sidder i timevis i våde bleer. Der er sjældent tid til rigtig omsorg for det enkelte menneske.

De ældre mennesker, jeg kender og har kendt, er meget beskedne og kræver ganske lidt. Vi giver dem som samfund endnu mindre. Det kan vi ikke være bekendt.

Ved sidste finanslov satte vi i Enhedslisten psykiatrien højest på dagsordenen.

Det lykkedes for os at få afsat 600 millioner kroner. Og vi fik penge til minimumsnormeringer i daginstitutionerne. I år er vores centrale velfærdskrav, at vi vil have ansat 2000 flere i ældreplejen, og at vi vil have uddannet mange flere af medarbejderne.

Pointen for os er, at vi skal have velfærden og trygheden løftet overalt. Det er ikke en kamp mellem børnene og de ældre. Det er ikke en kamp mellem dem, der er i arbejde og dem, der ikke er. Mellem fysisk syge og psykisk syge. Velfærden skal være der for os alle sammen, uanset hvor vi er i livet.

Der er råd til både grøn omstilling og en ordentlig velfærd. Hvis vi er villige til at stille krav til den rigeste del af befolkningen.

***

Kære venner, kære medlemmer af Enhedslisten.

Enhedslisten har aldrig haft så meget indflydelse, som vi har nu. Vi har aldrig stået med så mange afgørende valg, som vi gør nu. Beslutninger, som ikke kun betyder noget i vedtagelsestekster, men for rigtige mennesker. Som kan blive afgørende for manges liv. Klimaforhandlinger. Tilbagetrækning. Finansloven og velfærdssamfundets fremtid.

Enhedslisten gør en forskel. Det skal vi blive ved med. For der kommer til at være brug for os. I debatterne. I forhandlingerne. I bevægelserne. På gaden.

***

Det har været et mærkeligt 2020 på så mange måder. Og selvom det bliver rart at se mange af jer gennem skærmen i løbet af årsmødet, så kommer jeg til at savne jer. At sige hej til venner fra Nordjylland og dele strikkeopskrifter med dem fra Sønderjylland, drille københavnere og grine af de faglige, når de bliver sure på veganerne over maden. Og vi kommer til at mangle at vise alle jer nye, hvor fasttømret vores fællesskab egentlig er. For det synes jeg, at vi altid genopdager, når vi er til årsmøde.

Det kan vi ikke på samme måde i år. Men jeg håber, at vi alligevel – også til det her årsmøde – får mindet hinanden om alt det, vi kan og har sammen.

Rigtig godt årsmøde.

Kilde

www.altinget.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Enhedslisten, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pernille-skippers-tale-ved-enhedslistens-aarsmoede-2020>